

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 13 lipca 2011 r.

DPUE - 920 - 428 - 11/pk/3

SM-1488

dot.: FPB-015-495-11 z 12.07.2011 r.

Pan
Paweł Aradt
Przewodniczący Komisji Finansów Publicznych
Sejm RP

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej rządowego projektu ustawy o usługach płatniczych (druk nr 4217) oraz wniosków mniejszości, ujętych w sprawozdaniu Komisji Finansów Publicznych (druk nr 4410) wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działaniach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przedłożonym sprawozdaniem Komisji Finansów Publicznych (druk nr 4410), zawierającym rządowy projekt ustawy o usługach płatniczych (druk nr 4217), a także wnioski mniejszości, pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie pragnę zgłosić poniższe uwagi do poprawek zawartych we wnioskach mniejszości, ujętych w sprawozdaniu Komisji Finansów Publicznych.

- I. W poprawkach nr 2 i 3 proponowana jest zmiana art. 25 pkt 1 projektowanej ustawy, który przewiduje w obecnym brzmieniu, że niezwłocznie po wykonaniu transakcji płatniczej dostawca odbiorcy udostępni odbiorcy informację „[...] umożliwiającą odbiorcy zidentyfikowanie transakcji płatniczej, i w stosownych przypadkach płatnika [...]”. Takie brzmienie przedmiotowego przepisu najlepiej odzwierciedla treść art. 39 lit. a) dyrektywy 2007/64/WE, a jednocześnie obejmuje również swoim zakresem sytuacje wskazane w treści proponowanych w ww. poprawkach przepisów, tj. sytuację, w której dostawca jest zobowiązany podać informację dotyczącą płatnika, gdy jest możliwe jego zidentyfikowanie. Nie istnieje zatem, w mojej opinii, konieczność zmiany treści proponowanego art. 25 pkt 1 ustawy, albowiem już w obecnym brzmieniu stanowi on prawidłową implementację ww. przepisów dyrektywy

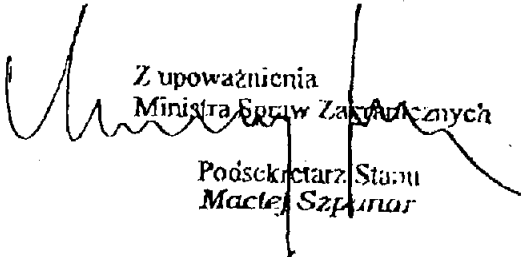
2007/64/WE i obejmuje stany faktyczne wskazane w przepisach zaproponowanych w poprawkach nr 2 i 3.

- II. W poprawkach nr 6 i 7 proponowane jest zastąpienie pojęcia „dawanie rękojmi” pojęciem „posiadanie reputacji” w projektowanych art. 61 ust. 1 pkt 8 i 9, art. 65 pkt 1 oraz art. 61 ust. 3 ustawy. Pragnę wskazać, że używanie pojęcia „dawanie rękojmi” w odniesieniu do kwestii zapewnienia przez akcjonariuszy (wspólników) i członków organów zarządzających określonym podmiotem działającym na rynekach finansowych (takim jak np. instytucja płatnicza) ostrożnego i stabilnego zarządzania tym podmiotem jest już pojęciem ugruntowanym w polskich przepisach, np. w ustawie – Prawo bankowe, ustawie o działalności ubezpieczeniowej, ustawy o funduszach inwestycyjnych i ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy tych ustaw, w których ustawodawca posłużył się pojęciem „dawanie rękojmi”, również stanowią implementację odpowiednich dyrektyw UE wprowadzających konieczność posiadania przez osoby nabywające akcje (udziały) instytucji finansowych (np. dyrektywy 2007/44/WE o nabywaniu znacznych pakietów akcji w instytucjach finansowych) czy też osoby zarządzające takimi podmiotami odpowiednich kwalifikacji i reputacji. Nie ma zatem uzasadnienia do zmiany ww. terminologii na gruncie przedmiotowego projektu ustawy i wprowadzanie w nim pojęć odmiennych od dotychczas używanych na oznaczenie analogicznych kwestii przez polskiego ustawodawcę.
- III. Poprawka nr 9 zmierza do wprowadzenia w projektowanym art. 147 ustawy zastrzeżenia, że chociaż odpowiedzialność dostawcy określona w art. 144 – 146 ustawy nie wyłącza roszczeń użytkownika wynikających z umowy zawartej z dostawcą oraz z przepisów prawa własnościowego dla tej umowy, to jednak zakres tej odpowiedzialności należy zawsze określać z uwzględnieniem postanowień art. 143 ustawy. Pragnę zaznaczyć, iż w obecnym brzmieniu art. 147 ustawy stanowi prawidłową transpozycję art. 76 dyrektywy 2007/64/WE, który wprowadza swobodę stron w określaniu w umowie dodatkowej podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej dostawcy niezależnie od jego odpowiedzialności na zasadach określonych w art. 74 tej dyrektywy (projektowany art. 143 i nast. ustawy). Wprowadzenie w projektowanym art. 147 ustawy ww. zastrzeżenia, które proponowane jest w poprawce nr 9, może zostać zatem uznane za ograniczenie swobody stron co do wprowadzenia dodatkowej odpowiedzialności dostawcy usług płatniczych wobec użytkownika. W tej sytuacji uwzględnienie poprawki nr 9 nie jest, w mojej opinii, zasadne.

Pozostałe poprawki ujęte we wnioskach mniejszości nie wpływają na zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpaniar